

תניא פרק נג

פרק נג והנה כשהיה בית ראשון קיים שבו היה הארון והלוחות בבית ק"ק היתה השכינה שהיא מלכות דאצילות שהיא בח' גילוי אור א"ס ב"ה שורה שם ומלוכשת בעשרת הדברות ביתר שאת ויתר עז בגילוי רב ועצום יותר מגילוייה בהיכלות ק"ק שלמעלה בעולמות עליונים כי עשרת הדברות הן כללות התורה כולה דנפקא מנו חכמה עילאה דלעילא לעילא מעלמא דאתגליא וכדי לחקק בלוחות אבנים גשמיים לא ירדה ממדרגה למדרגה בדרך השתלשלות העולמות עד עוה"ז הגשמי כי עוה"ז הגשמי מתנהג בהתלבשות הטבע הגשמי והלוחות מעשה אלהים המת והמכתב מכתב אלהים הוא למעלה מהטבע של עוה"ז הגשמי הנשפע מהארת השכינה שבהיכל ק"ק דעשיה שממנה נמשך אור וחיות לעולם העשיה שגם עוה"ז בכללו אלא בח' חכמה עילאה דאצילות שהיא כללות התורה שבי' הדברות נתלכשה במלכות דאצ' ודבריא' לבדן והן לבדן המיוחדות באור א"ס שבתוכן הן הנקראות בשם שכינה השורה בק"ק דבית ראשון ע"י התלבשותה בי' הדברות החקוקות בלוחות שבארון בנס ומעשה אלהים חיים [הוא ע"מא דאתכסא המקנן בעולם הבריאה כנודע ל"ח] ובבית שני שלא היה בו הארון והלוחות אמרו"ל שלא היתה שכינה שורה בו. פ' מדרגת שכינה שהיתה שורה בבית ראשון שלא בדרך השתלשלות העולמות אלא בבית שני היתה שורה בדרך השתלשלות והתלבשות מלכות דאצ' במלכות דבריא' ודבריא' במלכו' דיצירה ויצירה' בהיכל ק"ק דעשי' וק"ק דעשי' היה מתלבש בק"ק שבבית ק"ק שלמטה ושורה בו השכינה מלכות דיצירה המלוכשת בק"ק דעשיה. ולכן לא היה רשאי שום אדם ליכנס שם לבד כהן גדול ביה"ב ומשורב בית המקדש אין לו להקב"ה בעולמו אלא ד"א של הלכה בלבד ואפילו אחד שיושב ועוסק בתורה שכינה עמו כדאית' בברכו' פ"ק פ' שכינה עמו בדרך השתלשלות והתלבשות מלכות דאצילות במלכות דבריא' ויצירה ועשיה כי תרי"ג מצות התורה רובן ככולן הן מצות מעשיות וגם התלויות בדבור ומחשבה כמו ת"ת ובהמ"ז וק"ש ותפלה הא קיימא לן דהדדור לאו כדבור דמי ואינו יוצא ידי חובתו בתדור וכוונה לבד עד שיוציא בשפתיו וק"ל דעקימת שפתיו הוי מעשה ותרי"ג מצות התורה עם שבע מצות דרבנן בגימטריא כת"ד שהוא רצון העליון ב"ה המלוכש בחכמתו יתברך המיוחדות באור א"ס ב"ה בתכלית היחוד וה'

רבינו בחיי ויגש בראשית מו, כז

לכל קצה וקצה עשרה רבוא. ומיום ששרתה שכינה בהר סיני במתן תורה לא זזה מישראל עד שחרב בית ראשון, ומיום שחרב בית ראשון לא שרתה שכינה בישראל, כי בבית שני לא שרתה שכינה, ואין הכונה לומר שלא שרתה שכינה בבית שני כלל, שהרי מצינו שכינה שורה בשתי רבוא, ממה שכתוב: (במדבר י, לו.) "שובה ה' רבבות אלפי ישראל", וכתוב: (תהלים סח, יח.) "רכב אלהים רבותים אלפי שנאן ה' בס". ואין צריך לומר בארבע רבוא שהשכינה שורה בהם, ועוד שהכתוב מעיד: (חגי א, ח.) "וארצה בו ואכבד". כלומר אשרה בו הכבוד שהוא השכינה, אלא שלא שרתה בו תדיר כמו בבית ראשון, לפי שלא היו שם ששים רבוא, שלא עלו מבבל כי אם מ' אלף, שכן כתוב: (עזרא ב, סד.) "כל הקהל כאחד ארבע רבוא". והוא שדרשו רז"ל (יומא כא, ב:) (חגי א, ח.) "וארצה בו ואכבדה", ואכבד כתיב, חסר ה"א, לפי שחסרו משם ה' דברים: ארון, שמן המשחה, אש, שכינה, ואורים ותומים. ומפני זה אמר "ואכבד", לבאר כי הכבוד היה שם שהיא השכינה, לא התפארת, וזהו "ואכבד" למעט התפארת, וחסרון הה"א שהיא אחרונה שבשם על שם שחסרה משם שכינה, שהרי היא מה' דברים שחסרו, והיאך חסרה, והכתוב אומר: ואכבדה, אלא שלא שרתה שם תדיר כמו בבית ראשון, אלא "חופף", אבל לעתיד לבא יהיו ישראל רבים בלא מספר, הוא שכתוב: (הושע ב, א.) "והיה מספר בני ישראל כחול הים", לא אמר: והיה זרע ישראל כחול הים, אלא: והיה מספר, כלומר אותם שהיו באים במספר, מבין עשרים שנה ומעלה, יהיו כחול הים ואז יחזור התפארת והכבוד, וכן הבטיח ישעיה: (ישעיה ס, א.) "קומי אורי כי בא אורך וכבוד ה' עליך זרח", והבין זה.



WHATSAPP



EMAIL



PODCAST



TORAHANYTIME



ALLDAF



DAFYOMI PORTAL



KOLHALASHON